

21. navadna nedelja
Pirniče, 26. avgust 2018
»Življenjske odločitve«

Dragi bratje in sestre!

V zadnjih letih tudi v Sloveniji vse pogosteje srečujemo pojav, ki mu v ljudskem jeziku zelo zgovorno pravimo tudi »hotel mama«. Gre za pojav, kjer otroci preprosto ne zmorejo, nočejo ali si ne upajo stopiti na pot samostojnosti, saj jim bivanje pri starših nudi vse preveč ugodnosti, ki bi jih z odselitvijo od njih najbrž izgubili. Kolikor že je tako preživljanje poznih mladostnih let vsaj navzven videti sladko, je v resnici pogosto zagrenjeno tudi s ščepcem pelina. Kar na videz lajša vsakdan, postane sčasoma zatohla mora neuresničenega in dolgočasnega življenja brez čara tveganja in nepredvidljivosti. Človek se mora prej ko slej odločiti in za svojo odločitev sprejeti odgovornost.

O neke vrste življenjski odločitvi, nam danes govori tudi Božja beseda. V prvem berilu smo videli Jozueta, voditelja, ki je na čelo Izraelskega ljudstva prišel po Mojzesovi smrti, kako po vrnitvi iz egiptovske sužnosti, ljudstvo postavi pred zahtevno odločitev: boste sprejeli vero Amorejcev, torej vero ljudstva v katerega deželo ste prišli, ali boste ostali zvesti veri vaših očetov, veri, v imenu katere ste bili rešeni faraonove oblasti. Jozue se je odločil za slednje, ljudstvo pa mora svojo odločitev še sprejeti. Odločili so se - za Gospoda. Zanj, ki jih je rešil iz sužnosti in jih 40 let spremljal na poti vračanja v domovino. Kasneje se je izkazalo, da je bila ta njihova odločitev bistvenega pomena za njihov zgodovinski obstoj. Če bi sprejeli vero Amorejcev, bi se prej ko slej pomešali z njimi in skupaj z njimi propadli. Tako pa so Izraelci ostali in so danes eden najvplivnejših svetovnih narodov: ne zaradi svoje številčnosti, vsega skupaj jih je slabih 9 milijonov, pač pa zaradi svojega gospodarskega, vojaškega in intelektualnega kapitala. Odločitev za Boga se jim je še kako obrestovala.

Tudi v evangeljskem odlomku vidimo, kako Jezus od svojih učencev pričakuje odločitev: »Ali hočete tudi vi oditi?« Mnogim se je Jezusova beseda zdela »pretrda«, prezahtevna in preveč radikalna, zato so ga zapustili in kot pravi evangelij, »niso več hodili za njim«. Peščica pa je vendarle ostala z njim. Med njimi prvi Peter, ki je svojo odločitev utemeljil z besedami: »H komu naj gremo? Ti si, ki imaš Besede večnega življenja.«

Se je Peter takrat odločil pravilno? Gledano zgolj s človeške perspektive najbrž ne. Nikoli si ni ustvaril velikega premoženja, in, vsaj za časa življenja, tudi ne kakšnega posebnega ugleda in časti.

Življenje je, podobno kot deset njegovih kolegov, apostolov, končal kot mučenec. Se je torej res splačalo? Se je! Njegovo življenje je bilo rodovitno kot malokatero pred ali za njim. Imelo je smisel; imelo je poslanstvo. Četudi polno žrtev in odrekaj, je bilo osrečujoče in polno. In končno: tudi po 2000 letih je ostal zapisan v zgodovini, kot eden najtrdnjših stebrov zahodne civilizacije. In to zato, ker je vedel, kje iskati besede večnega življenja.

Bratje in sestre! Vabilo k odločitvi se danes postavlja tudi pred slehernega med nami. »Ali hočete tudi vi oditi? Če bomo zapustili Gospoda nam bo nemara celo lažje: ob nedeljah bomo namesto k maši lahko hodili v nakupovalne centre, ne bo nam treba moliti, hoditi k verouku, ko se bomo zlagali ali kaj ukradli nam tega ne bo treba povedati pri spovedi in nenazadnje bomo privrčevali, ker ne bo treba vsak mesec prispevati za obnovo župnišča ali karkoli pač se bo spomnil župnik. Pa je to res to, kar potrebujemo za smiselno in srečno življenje?

Jozue je dejal: »Jaz in moja hiša bomo služili Gospodu.« Komu želite služiti vi, pa ste se poklicani iz dneva v dan odločati sami. Naj vam Bog nakloni milost, da se boste odločali pravilno. Amen.